

[Riishøj]

en chance, med det renommé, Danmark endnu har i Sydafrikasager, for, at vi kan foregå andre lande med et godt eksempel, øve en vis pression mod andre lande, når den type sager opstår. Hvis vi ikke gør det, skader vi Danmarks renommé, og vi skader Sydafrikasagen ganske alvorligt.

Det er jo Sydafrika, det drejer sig om; det er, ligesom hele denne side glemmes. Det er det Sydafrika, som den danske udenrigsminister selv for nylig i Lesotho betegnede som et land, der spreder død og ødelæggelse i nabo-staterne. Det er det land, som Danmark har stemt for udgør en trussel mod verdensfreden, og som opretholder et apartheidstyre, som Danmark selv har kaldt for en forbrydelse mod menneskeheden. Det er det land, det drejer sig om. Det er det land, som danske skibe har sendt våben til, og det er det land, vi i praksis ikke overholder sanktionerne over for. Det er helt afgjort, at de anti-apartheidkredse, der kæmper med alle midler for at få et sort flertalsstyre i Sydafrika, må skræmmes og skæmmes over det danske politis efterforskningsarbejde i denne sag.

Hvis ikke der foretages en uvildig undersøgelse, mener vi, at vi både over for, skal vi sige danske retspolitiske normer, og i høj grad over for hensynet til dansk renommé internationalt, begår en alvorlig fejl. Derfor håber jeg stadig væk, at vi kan skabe flertal for en form for uvildig undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg synes ikke, at dette skal være en debat om Sydafrika, det må jeg sige ligeud. Som jeg har set dette beslutningsforslag, handler det om at lave en uvildig undersøgelse af, hvad danske myndigheder har gjort. At så der er nogle, der kan mene, at motiver og ønsker kan være affødt af, hvilken personlig holdning og overbevisning med hensyn til Sydafrika vedkommende personer måtte have, synes jeg ikke har noget med denne debat at gøre.

Det, der kalder mig på talerstolen, er, at hr. Riishøj sagde: jeg vil have lov til at have en mistanke, hvis denne uvildige undersøgelse ikke foretages. Ja men hvem skal denne mistanke så rettes mod? Sker der så en forskydning i, hvem mistanken skal rettes mod? Hvis nu vores nuværende justitsminister, som

han har sagt, siger: der har været en undersøgelse, jeg kan ikke gå ind for det forslag, I stiller her – er det så således, at forslagsstillerne, i hvert fald hr. Riishøj med sine bemærkninger her, føler sig berettiget til at nære en mistanke rettet mod den nuværende justitsminister, Ninn-Hansen, for at have noget med denne sag at gøre? Det kan jeg ikke forstå. Det må stadig væk være sådan, at den mistanke må rettes andetsteds, og den, der har sagt det tydeligst indtil nu, er vel hr. Wilhjelm.

Jeg ville være glad, om hr. Riishøj ville klargøre for os, at denne mistanke ikke skal rettes mod f. eks. os, som siger nej til dette krav om en uvildig undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Efter de bemærkninger, hr. Bjørn Elmquist nys har gjort, kan jeg gøre mine meget korte.

Jeg understreger, at der er ingen hos os, der finder andet, end at vi skal overholde den våbenembargo, der er vedtaget af FNs sikkerhedsråd, selvfølgelig, men det drejer denne sag sig ikke om. Jeg beder om, at man ikke afsporer sagen ved at dreje det derhen. Det, det drejer sig om, er, om en politimæssig efterforskning i en sag ikke er ført til bunds, uanset at man har bedt om, at det bliver gjort. Jeg hører til dem, der – det blev udtrykt før – har den retspolitiske opfattelse, at undersøgelsen ikke var mangelfuld. Jo, det kan jeg godt sige, det har den da været, efter det vi ved nu. Men det har ikke noget at gøre med det, det drejer sig om. Det er spørgsmålet om, hvad der efterforskes i den sag, og hvem der har ansvaret for, at der ikke er efterforsket på anden måde. Det må være den øverste leder af anklagemyndigheden, og det er den daværende justitsminister. Hvad er det, vi skal have frem nu ved en yderligere undersøgelse? Vi har fået svar på alt det, der er spurgt om, fra den nuværende justitsminister. Vi ved, hvad der er sket.

Jeg må slutte, som hr. Bjørn Elmquist gjorde, med at spørge: er der nogen, der tror, at den nuværende justitsminister ikke skulle være uvildig med hensyn til at give os svar på de spørgsmål, der er stillet? Det synes jeg ville være en anklage imod ham, der savner enhver baggrund.